

www.kvantov-prehod.org

Необходимостта от **ПАРИ**

Силвио ГЕЗЕЛ
1916 г.

На разделението на труда дължим това, че произвеждаме повече, отколкото потребяваме. Освободени от принудата на непосредствените нужди, можем да посветим време, подготовка и работа за усъвършен-

стване и умножаване на средствата за производство. Без разделението на труда никога не бихме натрупали сегашното ни богатство от средства за производство, а без тези средства за производство нашият труд не би могъл да постигне и една стотна част от сегашното плодородие. Затова

по-голямата част от населението дължи съществуването си пряко от разделението на труда. Шестдесет милиона от шестдесет и петте милиона в Германия съществуват единствено чрез разделянето на труда.

Продуктите на разделения труд не са блага за непосредствено потребление от произво-

дителя, а стоки, неща, необходими на производителя само като средства за размяна. Обущарят, дърводелецът, генералът, учителят или надничарят не могат да изконсумират веднага продукта на собствения си труд. Даже фермерът може да направи това само в твърде ограничена степен. Той може да

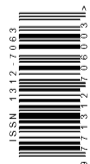
продава онова, което е произвел. Обущарят и дърводелецът продават своите продукти на клиентите си; учителят и генералът продават услугите си на държавата; надничарят продава услугите си на работодателя си.

СТР. 6

ИМА И КВАНТОВА ПОЕЗИЯ

„В началото бе Словото и Словото беше у Бога и Бог беше Словото... И Словото стана плът.“
(Библия)

СТР. 2-3

618

В каталога на РП
нашият номер е

Вашето ДНК еволюира

СТР. 7

КРИСТАЛОТЕРАПИЯ

КОРУНД

СТР. 4

Каталожен №618

Уважаеми читатели!

КВАНТОВ ПРЕХОД

- национален седмичник, е
правоприемник на в. "Родово имение".
ОТИДЕТЕ В НАЙ-БЛИЗКАТА ПОЩА!

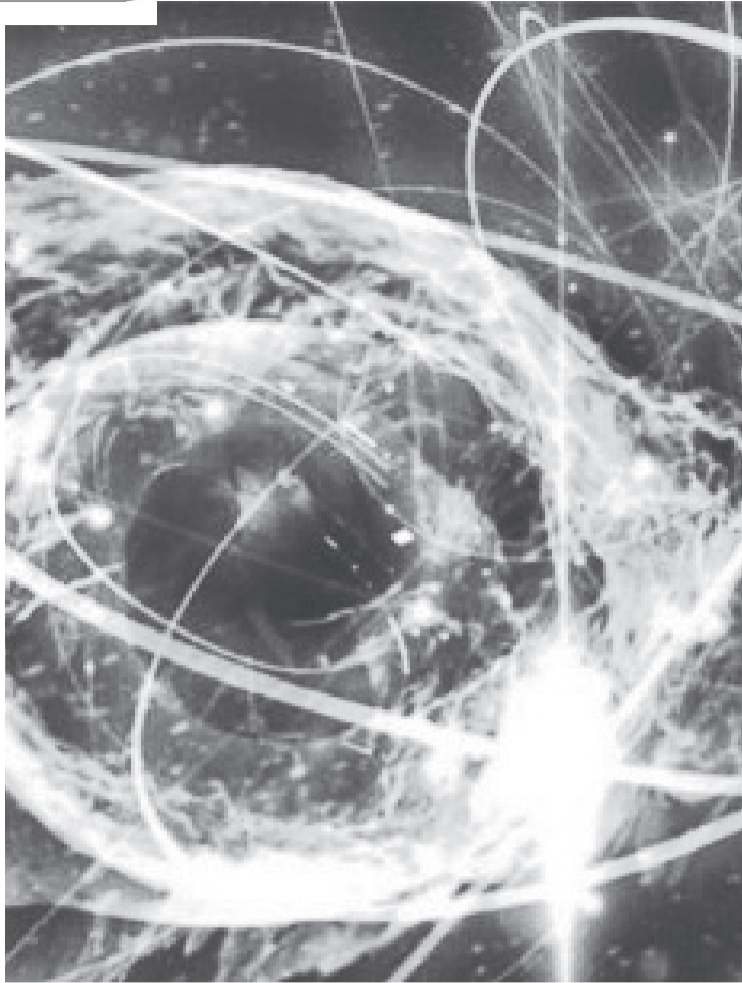
Има и редакционен абонамент на тел.:
02/962 16 85 или 02/962 16 86. Поради
промяна в името на вестника и обема
му предлагаме на читателите си с
целогодишен абонамент книга от ИК
"Новата цивилизация" по избор.

За контакт: 02/962 16 85
или 02/962 16 86

E-mail: kvantov_prehod@dir.bg

На горепосочените телефони и e-mail
обявете номера на своята квитанция
за абонамент.

ИМА И КВАНТОВА ПОЕЗИЯ

Розалия
АЛЕКСАНДРОВА

Каква е същността на Словото и словото? Каква е разликата и приликата между тези две понятия? Защото те са две. Както Матрицата и нейното копие. Матрицата е Словото Божие (или вакуумната информация), а копието е езикът и/или езиците, с които общуват представителите на човешката цивилизация.

Информацията, в нейното ново разбиране и обяснение, е невидимият свят на психическата енергия, която има общо поле, но няма маса.

Това е Словото на Твореца (или т.нар. Свети дух). „Езикът на природата е коренът на всички езици, но него не можеш да го разпознаеш в разнообразието на земните диалекти.“ Според учения Чарлз Текстън, природата на човешката реч има вълнова характеристика (както впрочем и на всички останали информационни обекти - ниско или високочестотни) и започва да се формира извън тялото на човека.

Словото Божие може

да създава светове и да ги развива и да ги унищожава. Що се отнася до словото на човека, то е негов отблясък.

Словото на човека има следните характеристики:

Мисълта (неин носител във всеки момент е всеки човешки език) е материална, т.е. състояща се от фина физична материя – информационни полета или вихри. Когато мисълта или емоцията са силни, се формира по-стабилно образувание във вакуума, което се нарича мисълобраз или мисълформа. Тези образувания могат да се преместват, ако са адресирани към някого;

„Словото поражда положителни или отрицателни информационни полета. Това са струпвания от дясно (положителни) и ляво (отрицателни) ориентирани полетни вихри, като положителните изграждат информацията, а отрицателните – рушат информацията“;

Словото „се разпространява мигновено из Вселената, без ограничение“;

„Словото може да създава материални обекти по подобие на Словото на Твореца и да ги разрушава.“ Този факт е свързан с енерго-информационната същност на човешкото слово и има наднациона-

лен (космически) характер;

„Веднъж изречено или записано, словото остава информация за себе си, т.нар. невидима пространствена структура, която се запазва и след прекратяване на действието на словесния обект.“ Произнасяйки думите, човек прави пренос на „аурна информация“, която въздейства върху фините полета на другите – хора, животни, растения и неживи обекти. Словото, излязло от нас самите, вече има собствен самостоятелен живот;

„За торсионните (информационните) полета няма ограничения във времето. Те могат да се възприемат от миналото, настоящето и бъдещето.“

Човешкото слово, както и останалите обекти на Вселената, се подчинява на Закона за резонанса, който гласи, че „подобното се привлича от подобно“; думите, в които е заложена положителна енергия, предизвикват в отговор също такава енергия и обратното – думи с отрицателната енергия – отрицателна;

„Словото представлява комплекс от формообразуващи елементи.“ Най-важна е връзката между човешката реч и нейната невидима същност. Изследванията на „произнесеното слово“ обясняват вида или по-точно формата на неговото информационно поле. Това са „сферични елипсовидни вълнови колебания, притежаващи огромна енергетична сила на въздействие.“ Тази невидима същност е съставена от три компонента: **идея, воля и звукова вълна**. Идеята може да се представя чрез образ, чувство или техен символен

знак (мисълформа), който формира смисъла на словото.

В контекста на изложеното дотук, нека се опитаме да си отговорим на въпроса **що е квантова поезия?**

Квант е най-малката единица за излъчване.

Пътят на сътворяването на поезията е както при всяко произнесено или записано слово. Преди всичко това е **идеята**, която трябва да облече физическа форма. След това нейна неотменна характеристика е **волята** да се формира мисълта. (В китайската философия се казва, че вторият център на речта, също извън човешкото тяло, за който е отговорно на физическо ниво сърцето, са чувствата, които също вземат участие във формирането на този процес.)

Идеята на произнесеното, както и на писменото слово, е да достигне своя адресат. Благодарение на създадените езици хората от една езикова група могат да се разбират, като дешифрират **знаковата същност на словото – неговия условен код**.

Освен идеята, важен е вълновият резонанс, **привличането между еднакво заредените (съответно плюс или минус) вълни**, които предизвиква отговор във и от всяка една дума или комбинация от думи. Той може да бъде от една страна положителен, а от друга - отрицателен.

Човешкото слово, макар да е далеч по енергетично въздействие от Словото на Твореца, също може да създава светове и да ги разрушава. Т.е. информацията, която се пренася от реч-

та, има силата да въздейства положително или отрицателно при контакт с хората, животните, растенията и дори Земята. Това е свързано отново с енерго-информационната същност на словото. Произнасяйки думите, човек прави „пренос на аурна информация“, която въздейства върху биокомпютъра на съзнанието на други хора, живи обекти, а и върху т.нар. неживи обекти.

Важен елемент при формиране на словото и човешката реч играе волята на упражняващия това свещено право – да говори (да пише). Волята да говориш и волята да мълчиш са двете основни права на осъзналия гравитната и разрушителна сила на словото. Основна роля тук играе личният избор. Оттам и отговорността да използваш словото – за добро или за лошо, да създаваш хармония или да предизвикваш дисхармония.

Защо поезията не е само информационна същност, а е с квантова природа? Квантът е елементарна частица, електрон-позитронна двойка. Тя има маса и заряд, това значи и енергия. Тя се върти и създава собствено поле на въртене (торсия) – информационно поле. Нейното „съзнание“ пренася информация във вид на полетни вихри.

При творческия процес от полето на всезнанието към автора се изпраща мисълобраз, т.е. информационен образ. Чрез физическия механизъм на словото/речта той се трансформира в образи, идеи, чувства. Получавайки информация от първичното информационно поле, авторът препраща, трансформи-

ра и енергетизира възприетото в идея, чувство, образ чрез средствата на словото към останалия свят. Или можем да приемем, че преносът на идеята, образа, чувството е завършващият етап на творческа трансформация в този процес. Авторът „квантува“ знанието, което е получил от „библиотека на Господ“, превръщайки, материализирайки полевите вихри в квантове чиста поезия.

Квантовата поезия се осъществява от автор-творец. При него играе важна роля интуицията. Това е връзката на съзнанието на човека с първичното информационно поле, което мнозина учени философи наричат още Поле на всезнанието, Световен Разум, Световна банка данни и др. Връзката между твореца и това поле се осъществява посредством мисълобрази, които се трансформират чрез физическия механизъм на словото в думи от даден национален език.

Творецът улавя информацията от първичното информационно поле, като следва няколко важни правила. На първо място това е чистотата на информационния канал, на помислите на пишещия; не по-малко важна е и личната готовност за резонанс (привличане) на поета с Вселената, за общуване помежду им. И на трето място, но не по значимост, е почтеното пренасяне на уловеното богатство върху белия лист.

Творецът е спасител на словото за своя народ и за човешкия род. Неговата роля е апостолска, ако я възприема като чисто и безкористно служене на словото.

„Деца на слънцето“ – така индийците наричат своите поети и писатели. Квантовата поезия напомня на всички хора, че са деца на слънцето, на красотата, на любовта, на високите вибрации. Това е арсеналът на идеите в квантова поезия – стремежът към висока духовност. Духовността се осъществява (матери-

ализира) чрез силно искрено чувство или мисълобраз, които полагаме върху белия лист.

Изказът на квантовата поезия е свободен, но вътрешно монолитен, неподправен, без излишества и допълнителни натрупвания. Това е един импулс от и към Вселената, който прилича на импулса, с който е създадена тя. Оттук следва, че приликата в сътворяването на квантовата поезия по образ и подобие на Вселената естествено води и до отговорността ни за красотата, хармонията и морала на посланието към хората.

Квантовата поезия обединява автора и народа му с високите вибрации на идеята за оцеляването на човешкия род през III-то хилядолетие от раждането на Христа. Тя допринася за издигането на духовността, на съзнанието на народа и човечеството. Тя е част от еволюцията на Вселената.

Условността на понятието „квантова поезия“ е очевидна. Тя е един от многото кодове на човешкото познание. Защото поезията с чувство и мисъл също опознава и пресъздава действителността на кода „квантова поезия“ прави очевиден и друг важен факт – дошъл е моментът, в който **всеки човек трябва да осъзнае, че е автор на света, в който живее, че твори този свят с мислите и чувствата, с действията или бездействието си.**

Мистерията на един чист квант се съдържа във връзката му с нашето съзнание. Ако го помислим, че е вълна, той действа като вълна; ако приемем, че е частица, стои неподвижно, на разстояние. Ако поискаме нещо, то ще стане, ако го поискаме силно – до момента на сътворяването му. Важно е дали и какво ще поискаме – за себе си и за всички нас.

Сън

Сънувам сън сред майските талази на дъхаво и влюбено море.
Стоя – омаян страж. Стоя и пазя.
Магията да бъде вечна. Да не спре.

Димитър ДИМИТРОВ

Вали сняг.

Ангелите сменят перата си.
Елена ТЕ КИЕРО

Денят, пробуждайки се, вдиша от студа.
Размърда се и си отвори вятър.
Издиша тъмното през сънена врата и пак си легна.
Този път за кратко.

Между диханията, в миг на простота снежинка се пресече с тишината.
Искрица бе. А после заваля любов...

И побеля земята.

Димитрия ЧАКОВА

В небесната магия вярвам
И призовавам ви
Елате, Светове
Елате тук

Преобразете всичко
О, Светове на съвършена светлост
Разкрийте се пред земния човек
В дълбокото му лоно се явете
Магията ви нека блика благо
В недрата ни привидна безнадеждност
Да се отърси мантията на Земята
От мрак и отчаяние
Да блесне
Световната душа
Апокалипсисът е в нас самите!

Евгения ТАГАРЕВА

Защото е невероятно!

Но какво ли -
това загадъчно прозрение,
промъквашо се тук и там,
да е самата истина...
И ако цялата история,
заобикалящият ни интериор,
войните, щастието, ситуациите,
безбройните ни срещи и събития,
припламващите и отлитащи човешки същности.
И всичко, всичко
е една неизмерима,
трептяща и вълшебна
холограмна приказка,
в която всяко чудо
е възможно.

И ние сме безкрайни,
в множество реалности?

Кирил ДИМИТРОВ

Между чувството и разума,
между спомена и болката –
разпадам се на звездни атоми,
докато свърша. Толкова.

Докато се надбягвам със себе си,
усещам пръстите на твоите длани
по парещата тръпка на сърцето ми.
Спъвам се в магията на думите.
Сега съм в безизходица. Във вакуум.
А исках да съм птица Феникс –
и да открия вярната посока.

Мария ДУЛОВА

Танц

Огнени, живи тела.
Отворени рани,
кървящи от щастие.
Огнени, живи тела,
древен танц, който всеки от нас е танцувал.
И живота-роман с кръвта ни написан.
Сътворен от мечти и копнеж, от праха на Праотеца.
Сътворен от земя и небе до безкрая.
Сътворен от сълзи-океан, от Всемира на нашите сърца.

Магдалена МАРИНОВА

Ч ме обличай с думи!

Нежно обгърни
Сърцето ми с твоето!
Без думи!
Само резонанс на две сърца в едно.
Без думи.
Ще ни разтвори любовта ни.
БЕЗ ДУМИ.

Михаил ХИНЕВ

У дома

Смъртта ще дойде.
Но е рано да свири ангелският марш.

Сърцето, дръзнало промяна,
ще оцелее. В студ. И фалш.

Сърцето.
Времето на Бога.
Откупва своя земен дял.
И всеки миг се ражда огън.
Часът на смисъла узря.

Розалия АЛЕКСАНДРОВА

Квантово есе

Някой би могъл да каже:

Значи Вие сте от онези, които смятат, че духовността е бъдещето на човечеството? Нима не виждате какво става по света?

Аз бих му отговорила следното:

Това, което става по света, е прекалено патологично, за да не съществува някъде нещо по-здорово-словно.

Твърде много е злината, за да няма и доброта.
Твърде много е безсмислието, за да няма и истина.
Твърде много е глупостта, за да няма интелигентност.

Твърде много е отчаянието, за да няма надежда.
Всяка лицева страна има и опака. И ако лицевата страна носи толкова положителен заряд, колкото опаката е изпълнена с отрицание и ужас, то можем да възложим вяра, надежда и любов на бъдещето.

Евгения КАЦАРОВА

Цената

на един поглед
е квантова дилема.
Той събира полюси и вещае вселени.
Искрящ миг и вечност.
Мрака раздига.
Ако любовта е истинска - един поглед стига.

Розалия АЛЕКСАНДРОВА

Нищо повече!...

Нищо повече

от топло рамо

и от споделени въпросителни.
Звезден лабиринт за двама
и сънуване на изгрев...

Вангелия АТАНАСОВА

Без знак, без намек и без вик,
зачената безмерно в зноя,
родена в есенния щрих –
тъй крехка и тъй жадна,
облечена в прашеца звезден,
по-силна си и истинска, любов,
от всяка друга преди тебе –
пробуждаш пламъци от мрака,
рушиш прегради вкостенели,
издигаш ме с магичен танц
над митове и над закони,
възвисяна в обятията твои
душата ми те благославя.

Румяна НИКОЛОВА

Птица кацна до сърцето ми.
Остави следа от прекосения бряг.

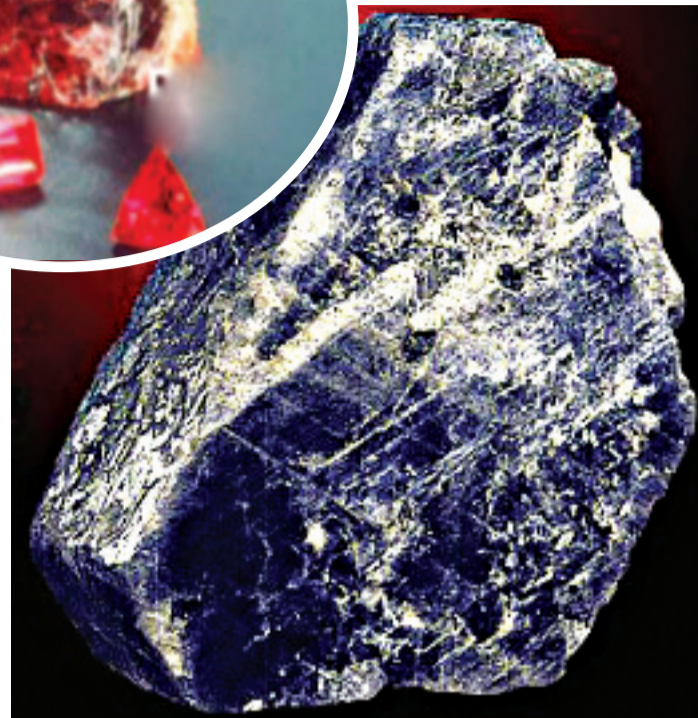
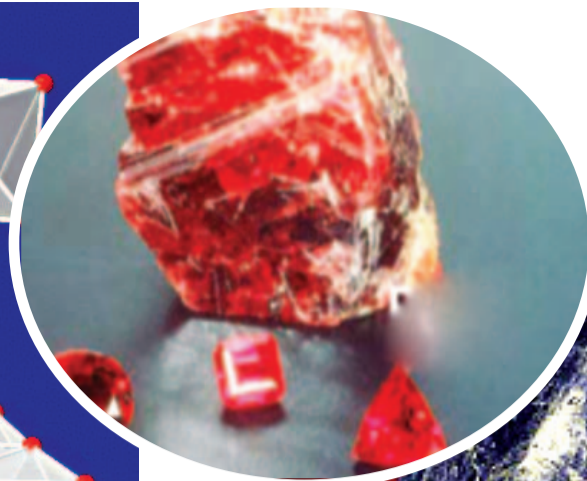
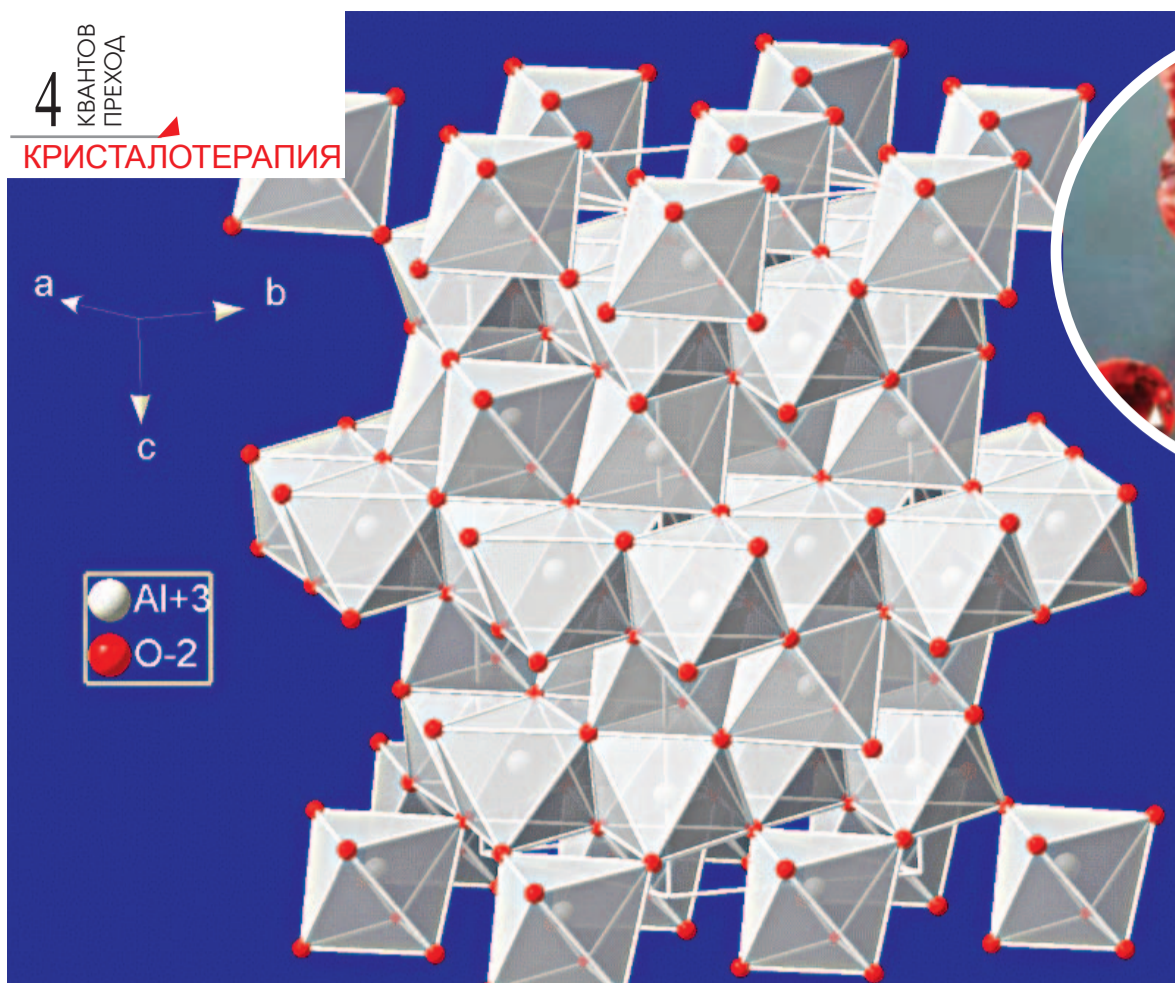
Отворена клетка е душата ми.

Роди се слънцето в мен да изгори сушата.

Всичко далечно сега е до болка преоткрито.

Родих се там, където огънят не умира.

Атанас ЯНКОВ

КОРУНД

Думата „корунд“ идва от древно-индийската дума „каурунтака“. След диамантите това са най-твърдите камъни на нашата планета. Химически състав: Al_2O_3 , който съдържа Al - 52,90% и O - 47,10%. Среща се във вид на отделни не особено едри кристали или непрозрачни дребнозърнести маси. Твърдост: 9. Блясъкът е стъклен до диамантен. Корундът

р. корунд; а. corundum, corundite, adamantine spar, diamond spar; н. korund; ф. corindon; и. corindyn, esmeril.

нозърнест корунд.

В природата се срещат и **прозрачни добре оцветени корунди**. Всички те имат различни имена в зависимост от оцветяването: в малиново и кърва-

или **източен ориенталски смарагд** - в зелено; **падпараджа** - в оранжево (поради наличие на Fe). От всички по-горе изброени корунди най-често се срещат рубините и сапфирите. Заради силното диамантено сияние, прозрачност, красив цвят, твърдост и рядкост в природата красиво оцветените рубини и сапфири, заедно с диамантите, са най-търсените скъпоценни камъни от древността и се ценят и днес повече от златото.

Всички останали добре оцветени корунди се срещат много рядко. В миналото много от тях са били неправилно наричани с имена на други скъпоценни камъни. При съвременната диагностика вече може да става много точно определяне на вида на скъпоценните камъни и опитните минералози и гемолози могат да кажат какъв точно камък ви продават или вече носите.

За някои от прозрачните и добре оцветени корунди е характерен асте-

ризм, който се дължи на ориентирани иглести включения от рутил и други минерали.

Корунди добиват от скални масиви в Бирма, Кашмир, Индия, Афганистан, Тайланд, Австралия, Шри Ланка, Танзания, Пакистан, Норвегия, остров Мадагаскар, Бразилия, САЩ и Русия (Урал). От разсипни

находища най-красивите рубини и сапфири се добиват в Шри Ланка, Индия, Бирма, Казахстан, Канада (Онтарио) и Тайланд.

В България корунди са намерени във Варненско и около Хасково.

Лидия СТАРИКОВА
„Камъни за нашите души“

*Гривна,
червен корунд.
Непрозрачните корунди имат
по-слабо въздействие върху
човека, но се продават на много
по-ниски цени*

без примеси е безцветен (левкосапфир) или сив. Поради високата си твърдост корундите от древността са известни като абразивен материал. Според една библейска легенда, Мойсей е написал своите десет заповеди върху плочки от лазурит с помощта на дреб-

вочервено са **рубини** (поради малки количества на примеси от Cr и Fe); **сапфири** - небесносини и тъмносини (поради примеси от Fe и Ti); **източен ориенталски аметист** - във виолетово; **ориенталски топаз** - в жълто; **източен хиацинт** - в златистожълто; **хлорсапфир**

Розалия АЛЕКСАНДРОВА

Приятелите! Нека помислим и усетим със сърцата си нещата, за които ще се спомем.

За това, което ни събра. Поетът има особена мисия на Земята. Той не е просто творец. Той е воин на Доброто.

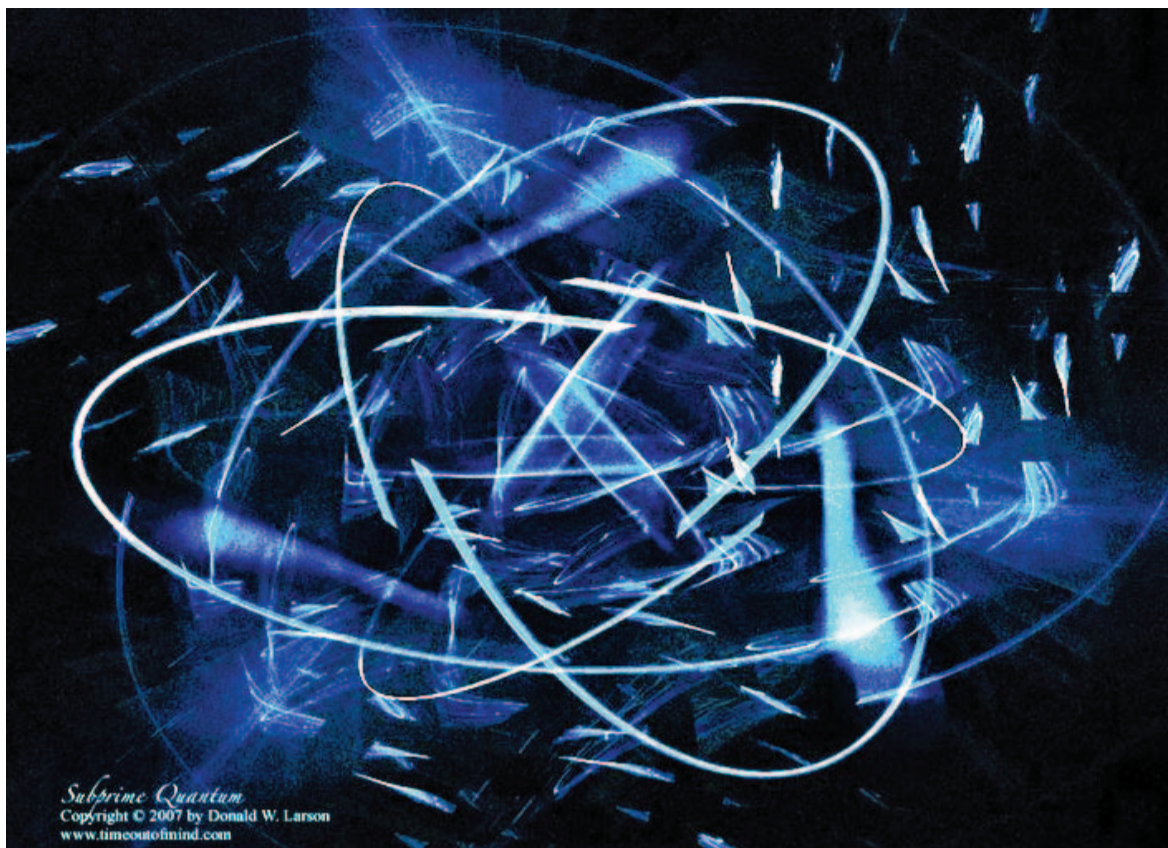
Преди 5 години, на 28 март 2006 г., петима души се събраха и решиха, че има квантова поезия и нейните защитници създадоха кръг „Квант“, от 2009 г. сдружение „Квант и приятели“, което освен мисията на стожер на този вид поезия, вече се е превърнало в сериозна творческа лаборатория. Преминало е от срещи вътре в самия кръг към сътрудничество с много от културните институции в града – Дружество на писателите, Медицински университет – Пловдив, Народната библиотека „Иван Вазов“, Общинската комисия за развитие на гражданското общество, читалище „Съвременник“ и др.

От създаването ни досега сме се стремели да достигнем онази точка на развитие, в която да представим свой културен продукт на обществото – книга с квантова поезия. Днес това вече е факт. На 30 март 2011 г. бе премиерата на сборника, наречен „Квантова поезия“ от неговите създатели.

Сърдечни благодарности на хората, заради които този проект се осъществи:

- Нашия спонсор – ръководството на МУ Пловдив, и по-специално неговия ректор – доц. д-р Георги Паскалев;
- художника Румен Търнев, който не само дари на сборника свои графики, но и илюстрира чрез тях квантовия характер в поезията и в изобразителното изкуство;
- дизайнера Димитър Донков, който отдели време, за да сътвори прекрасна корица;
- издателя Петър Панайотов, който отпечата прецизно сборника;
- авторите, които предоставиха с любов свои стихове:

Александър Йорданов
Антоанета Караиванова-Павлова
Атанас Янков
Вангелия Атанасова
Димитрия Чакова
Димитър Димитров
Добринка Паскалева
Евгения Тагарева
Евгения Кацарова
Елена Джартова
Елена Диварова

Слово за 5-годишнината от създаването на **кръг „Квант“**, сега сдружение **„Квант и приятели“**

Елена Те Киеро
Йорданка Гецова
Кирил Димитров
Любомир Георгиев
Магдалена Маринова
Мария Болгурова
Мария Велева
Мария Дулова
Минко Танев
Михаил Хинев
Настя Байрактарова
Николай Славов
Д-р Павел Балабанов
Петя Къленикова
Розалия Александрова
Румяна Николова
Тодор Биков

• Съставителите Р. Александрова, Михаил Хинев, Румяна Николова и кръстника на квантовата поезия инж. Д. Димитров, който през 2003 г. в Дома на учителя нарече едно стихотворение с това име;

• на инж. Ал. Александров, който даде идеята да бъде издаден точно този сборник;

• на приятели и съмишленици на интелектуално-поетичното общество Квант и приятели, които подкрепяха проекта от началото до излизането му на бял свят.

Няколко думи за сборника

Той представлява едно цяло, което като оркестър свири своята музика от думи и разказва приказка за творците, които търсят Светлината, Доброто, Красотата и Хармонията.

Повечето стихове са публикувани, но за пръв път са сред себеподобни, също квантови стихотворения.

За квантовия характер на поезията – или защо наблягаме върху този феномен?

Заради идеята. Земята е различна даже само от преди 1 година. А какво да кажем преди 5 години?! Хората са различни. Старите дрехи, старото мислене не им помагат да се справят със света, който има нови правила, изисква много повече положителна енергия от човека, за да оцелее в съвременния свят, в съвременното общество. Оцеляването е и самотна, и обща цел. Самотна е, когато сам успяваш да уловиш красотата на невидимия свят. Обща е, когато трябва да споделиш постигнатото и то да даде и на другите това, с което е заредило тебе самия. С много любов и увереност в днешния и утрешния ден.

Заради формата. Квант е най-дискретната порция енергия, която достига до нас. Но преди да се квантува, един мисълобраз се изпраща, дава се на поета чрез невидимите, но реално съществуващи информационни канали, пътища на светлината от Бога до твореца. Поетът е готов за сътрудничество с невидимите светове – с чисти помисли, отворено съзнание и почтено пренасяне на мисълобраза върху белия лист. Квантовата поезия борави само с един мисълобраз, който достигайки до поета се квантува, енергетизира от енергийните тела на човека.

После всеки поет го трансформира в думата и думите, които описват и представят мисълобраза в рамките на човешкото слово. Но сами разбирате, че нищо в Природата не се губи. Невидимият компонент или идеята на мисълобраза продължава да действа в стихотворението. И той е, който прави от едно стихотворение истински квантово, а не – друг вид поезия. Или – ако трябва да обобщим – квантовото стихотворение е единица за поезия. Която не отрича другите видове поезия, а само уточнява своята природа – притежава един мисълобраз, а не квантово поле от два и повече мисълобраза.

Заради краткия израз. Той произтича логично от гореказаните думи. Когато един мисълобраз направи квантов преход чрез приземяването му от един квантов поет, става чудото на неговото земно енергетизиране или обличане с думи. Колкото по-малко са те, толкова повече е дълбочината на посланието. Неговата далекобойна сила. Неговата магия. И философска сила!

За характера на поетичното послание. Квантовата поезия на практика борави с арсенала на Доброто и нейните конкретни идеи са винаги положителни като нагласа и послание. Това не я прави по-малко разнообразна. Доброто не е скучно, а многолико, многопластово и многопосочно, стига, разбира се, да имаш сетива да го усетиш. Това се

вижда още при първи прочит на сборника. Фактически квантовият поет предварително е направил своя избор от коя страна стои – от светлата или тъмната – и този факт е определящ за него като творец.

За случването. В сборника всичко е духовно. Всичко е съкровено. Всичко е истинско. Всичко е бъдеще. Само онова, което се случва. Вечното сегашно време на Вселената. И на човека творец. В стиховете на квантовата поезия са вложени мъдростта и хармонията на света, който познаваме, и света, към който се стремим – съзнателно или неосъзнато. Духовността.

За вечното сегашно време. Когато контактува с Вселената, квантовият поет се потапя в безвремието на безкрая. Неговото стихотворение носи отпечатъка на вечното, безпределното в стиховете си. Как да го познаем? Чрез вътрешното усещане за излизане извън конкретното земно време. Когато душата крещи: „О, миг! Поспри!“

За многомерността на поетичния изказ. Това практически означава, че не само видимото е и невидимо, но че се свързват в особена дълбока нишка наглед несвързани помежду си във времето и пространството и отвъд тях обекти на реалността. (Отделям тази духовна многомерност от формалната. Тя е породена от желанието на съвременни автори да я постигнат само чрез формата, като отстранят от всички свои стихове точките, запетаите и главните букви. Т.е. като се опитат да пресъздадат по свой начин, но само външния – физическия модел на книгата на Битието. Библията.)

И все пак. Всеки човек притежава в себе си и рая, и ада на земното съществуване. Би било прекрасно, ако виждаш ясно факта, че човешките същества са носители на енергии, които не са им достатъчно подвластни, и емоциите са техни спътници винаги когато душата иска, даже да не може. Или – не иска, но нещата се случват. И ако в този сакрален момент поетът е на своя обществен пост – в авангарда на светлината и Доброто, той ще съумее да приземи идеята за един щастлив и цялостен свят от красота и хармония. Нещо, което се случва в ораторията на сборника „Квантова поезия“. Квантовите поети не търсят кой да ги спаси, а хвърлят на света спасителния пояс за оцеляването на човечеството и Земята. На всичко.

Необходимостта от пари

За повечето продукти принудата за продаване е абсолютна; за промишлените продукти това е правило без изключение. Поради тази причина работата се прекъсва изведнъж, ако на пазара на продуктите настъпи безредица. Ще продължи ли шивачът да прави дрехи, за които не може да намери клиенти?

Но продажбите, взаимната размяна на продукти, се извършва чрез посредничеството на парите. **Без намесата на парите изделията**

не могат да стигнат до клиента.

Наистина, не е напълно невъзможно да разполагаме с продуктите от разделянето на труда чрез бартер, но бартерът е толкова обременителен и изисква толкова много усложнени подготвителни споразумения, че производителят по-скоро спира да работи, отколкото да трябва да прибегне до него.

Затова изделията трябва да се продават за пари; т.е. **съществува принудително изискване парите да бъдат равни на количеството на наличните изделия.** Затова използването на пари е неизбежно за всички, тъй като разделянето на труда е изгодно за всички. Колкото по-изгодно е разделянето на труда, толкова

по-неизбежни са парите. Като се изключат малките фермери, които потребяват почти всичко, което произвеждат, цялото население е безусловно под икономическата при-

нуда да продава продукцията си за пари. Парите са единственото условие за разделяне на труда, щом като обхватът на последния надхвърли възможностите за бартер.

Безразличието на хората към материала на парите

Трябва ли всички, които искат да участват в разделянето на труда, да продават продукцията си за злато (сребро и прочие) или са длъжни да я продават за пари? По-рано парите са били направени от сребро, затова всички изделия е трябвало да се продават за талери. След това парите са се развели със среброто, но разделянето на труда е останало и размяната на продуктите се е извършвала. Затова не е среброто това, от което зависело разделянето на труда. **Изискването за средство за размяна, предизвикано от изделията, не е било изискване към материала на средството за размяна.** Не е необходимо парите да са направени от сребро. Сега това е доказано веднъж завинаги.

Но трябва ли средството за размяна да бъде направено от злато? Трябва ли селянинът, който е отгледал зелки и иска да ги продаде, за да плати на зъболекаря, да се нуждае от злато? Не е ли обратното, за краткото време, през което, като правило, той задържа пари, не е ли въпрос на пълно безразличие у него към това, от какво вещество се състоят парите? И може ли да се използва това обстоятелство, за да се направят парите от хартия? Не би ли било необходимо да се предлагат продуктите от разделянето на труда, а именно изделията, в замяна на вече съществуващите пари, ако заменим златото с целулоза при производството на пари? Такъв преход би ли причинил изоставяне на разделянето на труда и би ли предпочело населението по-скоро да гладува, отколкото да признае целулозните пари като инструмент за размяна?

Теорията за златния стандарт твърди, че парите, за да служат като средство за размяна, са длъжни да имат „истинска стойност“, тъй като парите могат да се разменят само като повече „стойност“, отколкото съдържат, в известна степен както тежестта може се повдигне само с тежест. А целулозните пари нямат истинска стойност, те не могат да се разменят с изделия, които имат стойност. Нищото не може да се сравнява с нещо. Целулозните пари нямат връзка със стоките, защото им

липсва „стойност“ и затова размяната е невъзможна.

Привържениците на златния стандарт все още се придържат към тези аргументи, но междувременно книжните пари съвсем са обсебили света. Вярно е, че фактът също е отричан и теоретиците сега говорят за „прехвърлени“ сили. Книжните пари, казват те, са в употреба във всяка страна, но те минават в обръщение само защото се коренят в златото. Ако не съществуваха метални пари, книжните пари биха станали на парчета като врабчови гнезда върху падаща кула. На държателите на книжни пари е обещано злато и това обещание дава на парите живот. „Стойността“ на златото се прехвърля върху хартията поради факта или обещанието за превръщане в злато. Книжните пари са като товарителница, която може наистина да бъде изплатена, но губи стойността си, ако стоките се представят за изчезнали.

Ако златото или обещанието за преобръщане на книжните пари в злато се премахне, всички книжни пари се превръщат в хартиени отпадъци. Оттук, това, което поддържа книжните пари, е просто „пренесена стойност“.

Това е приблизително всичко, което е казано срещу възможността за книжни пари и аргументът изглежда толкова окончателен, че почти всеки, който вярва в собствената си сила за преценка, отрича, без по-нататъшно обмисляне, възможността за книжни пари.

(Практическият въпрос дали книжните пари имат предимства или неудобства в сравнение

с металните пари ще бъде разгледан по-късно. Първо ще отговорим на въпроса дали целулозата може да служи като суровина за пари, **дали хартията може да бъде преобразувана в пари, без да зависи от никаква особена стока, особено от злато и сребро,** и да циркулира и изпълнява функциите на средство за размяна).

Парите, както се заявява, могат само да изкупуват или разменят стойност, равна на истинската им стойност. Но каква е тази така наречена стойност, която прегражда пътя към нашето разбиране за книжните пари, която обявява книжните пари за халюцинация? Тъй като книжните пари съществуват и циркулират в много страни и в някои страни циркулират несвързани с металните пари. Освен това, където съществуват, демонстрират съществуването си под формата на милиони, което довежда до монополизирването на производството им. **Ако книжните пари са осъдени от теорията за стойността като халюцинация, на тези милиони, осъдени от същата теория, трябва също да се гледа като на халюцинация.** Милионите, които Германската правителствена банка печели от печатането на книжни пари при 7% дивидент на Райхсбанката, според теорията за стойността, са халюцинация. Или ролите трябва да станат обратни? Не е ли теорията за стойността халюцинация?

Силвио ГЕЗЕЛ
1916 г.

Проектант на
символа на вестника
художник-хералдик
Христо Танев

Издател: акад. Атанас Панчев

Главен редактор
Алексия Тодорова

Редакционен колектив:
Рени Радева
Ляна Фероли
Цветан Андреев

Автор на главата
на вестника: Галина Фероли

Адрес на редакцията:
1172 София

жк «Дианабад»
ул. «Никола Габровски» №1
Хотел «Диана-1», ет. 6, ап. 62

Тел.: (02) 962 16 85;
(02) 962 16 86;
(02) 962 16 87;

e-mail: kvantov_prehod@dir.bg
ISSN 1312-7063

Издателска къща
«Новата цивилизация»
ЕООД, София

Уникредит Булбанк
IBAN:
BG04UNCR96601031647309
BIC KOD: UNCRBGSF

Отдел Разпространение
и абонамент: 0888 69 33 59
Атанас Ралчев Панчев
(за пощенски услуги)

Уведомяваме читателите, че за непоръчани статии и материали хонорари не се изплащат.

Бог с главно Б никога не е посещавал тази планета като същност. Бог с главно Б е във всички неща. Вие сте имали работа само с богове с малко б, които са искали да ги обожавате и да ви объркват. Те са гледали и продължават да гледат на Земята като на владение, място, което те притежават в галактическите покрайнини на тази **Вселена на свободната воля**.

Преди окупацията вие сте имали огромни способности. Първоначалният биогенетичен образец на човека бил надарен с огромна информация, можел да минава между измеренията и да прави много неща. Когато тези богове-създатели окупирали Земята, те открили, че местните същества знаят твърде много. Местните същества имали способности, твърде близки до тези на съществата, които искали да минат за Бог.

Била извършена една биогенетична манипулация и много неща били унищожени. На планетата били внесени експериментални версии на човешкия вид, при които оригиналните генетични данни били разбъркани, но не и унищожени. Някога вашето ДНК било цялостно. То било като красива библиотека, където цялата информация била подредена и описана по азбучен ред и е било възможно за секунди да откриете това, което търсите. Когато станала биогенетичната промяна, която изключила част от данните, положението изглеждало като че ли някой е откраднал азбучния каталог, издърпал е всички книги от полиците и ги е натрупал в една безредна купчина на пода. Така преди много време вашето ДНК било разбъркано и разпиляно от окупаторите.

Цялата генетична информация била разпиляна; нямало никакъв ред, но тя останала в клетките. Единствената информация, която ви останала на разположение, за да можете да функционирате, била двойната спирала. Много от центровете с данни по протежение на двойната спирала били изключени, затворени, така че сте запо-

чнали да работите с много малко данни. Много лесно било да манипулират и контролират различните страни на вашето съзнание тези, които се обявявали за Бог, с главно Б.

Някои същности взели съществуващия вид, който бил наистина прекрасен вид, и го префасонирали за собствена употреба, така че да отговаря на техните нужди. Те разстроили информационната честота на човешките същества, променили ДНК-то и ви дали двойната спирала, за да могат да ви държат в неведение. Вашата честота за достъп просто била изключена, така че да не можете да въртите копчето за настройка на собственото си радио.

Тези богове-създатели

съдържат историята и съзнанието за Живата библиотека, идват на мястото си.

Вашето ДНК еволюира. Нови спирали или нишки се образуват с окомплектоването на светлинно-закодирани влакна. Разпиляните данни се събират във вашето тяло от електромагнитните енергии на Първосъздателя. Ние сме тук, за да наблюдаваме този процес във вас, да ви помагаме и на свой ред да се развиваме.

В процеса на това окомплектоване или пренареждане ще създадете една много по-развита нервна система, която ще позволи на много повече данни да навлязат във вашето съзнание. **Ще събудите много мозъчни клетки, които са вегетирани,** и ще започне-

Вашето ДНК еволюира

се заели да променят ДНК-то в човешкото тяло, което представлява разума, общия замисъл, програмата. Ако една програма няма поле, върху което да действа, тя не може да започне своето съществуване или да се изрази чрез съществуването си. Ако сте затворени в съвсем мъничка стая и никога не сте имали място за израстване, никога не можете да дадете израз на себе си. През последните хилядолетия вашата програма принудително бе упражнявана в рамките на едно ограничено ДНК.

Една от най-вълнуващите причини да сте на Земята точно в момента е, че сега се пренарежда или префасонира вашето ДНК. На планетата навлизат космически лъчи, така че се излъчва промяна, и в тялото ви става пренареждане. Разпилените данни, които

те да използвате цялото си физическо тяло, а не само малката част от него, с която сте работили досега.

Няма място на тази планета, което да остане незасегнато от тази промяна, от това осъзнаване. Тези от вас, които са Пазители на светлината и които искат изцяло да променят настоящата действителност и да въведат нови възможности, вкопават честотата. Ако тя не бъде вкопана и разбрана, може да предизвика хаос. Тя ще предизвика хаос. Ето защо трябва здраво да стъпите на земята.

Хаосът, когато се използва с цел, води до едно **състояние на реорганизация**. Времето се разпада и енергията става все повече и повече. Вие сте дошли тук, за да използвате първи тази енергия. Привличайки енергията в своето тяло,

ще изградите пътища от съзнание, които ще помагат на другите, за да не се налага те да преминават през това, през което вие ще преминете.

Много хора внезапно ще започнат да усещат тази енергия без всякаква подготовка. **Вие привличате светлината,** която носи данни и информация на тази планета, и правейки това, създавате нови пътища за работа на съзнанието, без изобщо да говорите.

Новите пътища на съзнанието отварят нови действителности, нови възможности и нови начини на живот и съществуване. Ето защо разпадането на вашето общество е неизбежно: то не съдържа светлина; то не съдържа възможности в много измерения; то ви

държи затворени в клетки и вие вече сте изморени от този затвор.

Боговете-създатели са космически същества, които имат свой собствен дом в космоса. Те също еволюират. Има такива, които искат да ги изхвърлят от „общността на боговете-създатели“, тъй като смятат, че те не ценят живота, който създават. Преди завладяването преди около 300 000 години голяма част от първоначалният екип работел тук и внасял информация, за да се създаде този **огромен информационен център, който трябвало да свързва много галактически системи**. След това избухнала голяма война между боговете-създатели и космическите същества, спечелили битката. Тяхната история е описана в древните ръкописи на тази планета. Те дошли тук, защото искали това място по множество собствени причини. Тук, във вселената на Първосъздателя, всичко е позволено. И тъй като всичко е позволено, се учат много уроци.

Някои от тези богове-създатели склучили бракове и обединили своите родове, точно както в Европа различни монарси и кралски семейства склучвали брак между децата си и обединявали своите кралства. Боговете-създатели смесвали видовете, за да видят

какво ще се получи. Нали си спомняте, те разбирали от генетика, и всички неща били създадени като демонстрирали и използвали силата на живота, защото знаели как действа силата на живота. Вие днес не можете да проумеете мащабите на този замисъл.

Кои са тези същества, дошли и опропастили първоначалните плановете за Земята? Кои са тези космически същества, които ние понякога наричаме тъмните фланелки? Бъдете благосклонни, когато говорите за силите на мрака. Не говорете като че ли те са лошите. Просто разберете, че те нямат информация и създават системи без информация, защото смятат, че така трябва да се работи. Някога те водели борба и се отделили от знанието, така че сега отчаяно се придържат към настоящето си знание и към живота, такъв, какъвто са го създали. **Това е живот, основан на страх, живот, който не почита никакъв друг живот,** живот, който използва друг живот. Кои са тези същества? Те са влечуги.

Тези космически същества са отчасти хора и отчасти влечуги. Ние ги наричаме Гущерчетата, защото обичаме да влагаме по-малко емоции и повече чувство за хумор в нещата, за да не ги приемате твърде сериозно и да не се тревожите. Ние сме тук не за да ви плашим - тук сме, за да ви информираме. Вие знаете всичко това вътрешно и когато започнете да разгръщате историята на това, кои сте, някои от вас ще стигнат до спомени за влечуги. Заблуждавате се, ако мислите, че винаги се прераждате като човешки същества. Вие се прераждате, за да изживеете създаването, да съберете информация за създаването и да го разберете колективно. Определено не навлизате в едно единствено изживяване. Това би било като да вечеряте цял живот в един и същ ресторант и накрая да кажете: „Знам всичко за храната.“ Това е глупаво. Започнете да разширявате своите граници и осъзнайте, че трябва да изживеете много неща. Във всеки живот има блясък.

**Контакт с
плеядианците:
Барбара МАРЧИНЯК
Кн. „Вестителите на
зората“, 1992 г.**

СВОБОДНА ЗЕМЯ

Силвио ГЕЗЕЛ
1916 г.

Нормалният човек претендира, че цялата земя е негова. Той разглежда цялата земя, а не само част от нея, като член, като жизнен орган на човека. А проблемът е как всеки човек може да постигне пълното използване на този жизнен орган.

Разделянето на земята е извън въпроса, тъй като чрез разделянето всеки човек получава само част, докато се нуждае от цялата. Не можем да удовлетворим претенциите на член на гладно семейство за супа чрез счупване на супника и подхвърляйки парче на всеки. Освен това, при всяко раждане и погребение подялбата би трябвало да се направи отново, съвсем независимо от факта, че дяловете от разпределянето напълно се различават по ситуация, качество, климат и прочие, тъй че всеки трябва да избира за себе си. Един би харесвал да има слънчев планински връх; друг се запътва към съседа си от пивницата. Сега подялбата при наследяване не държи сметка за тези желания, така че пиячът на бира трябва да слезе от планинския си връх, за да утоли жаждата си, докато другият бленува за слънчевия връх и отслабва умствено и физически от въздуха в долината.

Никой не е удовлетворен от поделянето, което приковава човека към родното му място, особено ако, както е обикновено, размяната на дяловете е затруднено от данъци за прехвърляне. Мнозина биха харесали да се местят заради здравето си; много други са си навлекли враждата на съседите си и е по-добре да си сменят квартирите. Но поземлената им собственост ги държи тук здраво.

Младите фермери преуспяват на север; но когато човек натрупа години и кръвта му циркулира не толкова силно, често е за предпочитане по-мек климат, така че старите хора се чувстват по-щастливи на юг. Как можем да посрещнем всички тези наши и хиляди други желания посредством поделянето? Човек не може да пренесе земята си както багажа си. Може ли той да продаде своя дял и да купи друг? Питайте онези, които, без да имат постоянен поглед върху пазара, са били принудени от обстоятелствата да продадат своята собственост повторно. На тях им върви като на селянина, който на пазара продал крава и след поредица от размени занесъл в къщи канарче. Собственикът на земя е принуден да чака късмета си за продажба и за покупка, но докато чака, времето лети и накрая той често предпочита да се откаже от изгодите, които е трябвало да получи от смяната на жилището си. Много фермери биха харесали да се придвижат в съседство с град, за да могат надарените им деца да отиват на училище; много други биха харесали да избягат от близостта на

града, за да доведат децата си сред девствена природа. Много добри католици, принудени от наследяването да се заселят между протестанти, бленуват да се върнат сред католическо обкръжение. Поземлената собственост пресича тези удоволствения и **превръща всички хора в окован добитък, крепостни селяни и роби на земята.**

От друга страна, много фермери, чието единствено желание е да обработват до смъртта си полето на предците си, което е орано от незапомнени времена, е отнето от кредитора, от лихваря, или от бирника. Законите за собствеността ги отвеждат извън собствеността им.

Или друго, фермер наследява дял от бащината си земя, но за да я обработва е принуден да ипотекира своята „собственост“ с 90% от стойността ѝ, за да плати дяловете на своите братя и сестри, и е смазан от бремето на ипотека. Леко покачване на надниците, леко намаляване на рентата (до което може да се достигне просто от намаляване на таксите за превозване по море) е достатъчно, за да е невъзможно за него да плаща лихвата на ипотека и да изпрати цялата ферма под чука на ръководещия търга. Така наречената „земеделска опасност“, която сполетява германските земевладелци, е била последица от дълговете, неизбежно договорени с наследниците на земята, и е неразделно съпътствие от частната собственост на земята. „Щастливият наследник“ на поземлена собственост върши черна работа и прави сметки, търси освобождаване чрез политици, но собствеността му постепенно се свлича надолу.

Същите неудобства, уголемени и по-опасни, следват от разделянето на земята между различни народи. Нито един народ не е удовлетворен от падналия му се дял, тъй като **всеки народ, както и всеки индивид, за собственото си развитие се нуждае от цялата земя.** А ако дялът е недостатъчен, което е по-естествено от желанието за завоюване? Завоюването обаче изисква военна сила, а историята ни учи, че военната сила намалява с разширяването на територията, върху която е разпределена; така че няма и най-малка възможност за обединяване на всички народи чрез завоюване. Затова завоюването обикновено е ограничено до някакви парцалчета и парченца земя, които минават от ръка на ръка. Това, което един народ печели чрез завоюване, друг народ е обречен да загуби; и тъй като този друг народ има същото желание за разширяване, той се подготвя за завоюване и изчаква момента, за да съсипе своя съсед.

По този начин почти всеки народ се е опитвал да получи като владение цялата планета чрез

завоюване и винаги със същия отрицателен резултат. Мечът, като всяко друго сечиво, при употреба се затъпява. А колко жертви се изискват за тези безплодни опити! Потоци от кръв и пот; купища трупове; прахосани огромни съкровища - и всичко това напразно! Днес политическата карта на света прилича на закърпено и парцалосано палто от тенекия. Издигнати са нови бариери и всеки народ пази по-ревниво, отколкото някога е наследявана просяшка каша.

Има ли някаква обоснована надежда, че някой ден ще се надигне завоевател, който ще ни обедини? Нека не се отдаваме на такива гибелни фантазии. Разделянето води до война, а войната създава бъркотия. Но човекът се нуждае от цялата земя, а не от мозайка от враждебни народи. Докато тази фундаментална нужда на всеки индивид и на всеки народ остава незадоволена, ще има война; **човек против човек, народ против народ, континент против континент.** Трябва да се отбележи, че войната, възникнала поради тези причини, по необходимост трябва да има ефект, обратен на онзи от намеренията на военнлюбците; тъй като войната прави разделяне, а не обединяване, намаляване, а не уголемяване, пропасти, а не мостове.

Вярно е, че има хора, които се чувстват у дома си в опушена пивница и некомфортно на планински връх. Прусациите от старата школа например, свити от съединяването на Германската империя, са изплашени от новото великолепие. Тъй като **разделянето на земята е създавало духовно бедна раса.**

Тогава далече от тези **глупави куклени представления на въоръжаване, граници, тарифни бариери** и регистри на поземлената собственост! Човечеството изисква нещо по-различно от счупените фрагменти на земното кълбо. *Suum cuique*, т.е. всекиму цялото.

Но как може да се осъществи този идеал без комунизъм, без присъединяване на народите към една велика Световна държава, без премахване на националната независимост на отделните народи?

Нашият отговор е: **чрез реформата за Свободна земя.**

С въвеждането на Свободната земя цялата земя, разположена в националните граници, е направена достъпна за всеки жител на страната и е обявена за негова собственост. Не дава ли тази процедура на всеки вида земя, за която мечтае, и следователно, удовлетворява всяко желание, наистина всеки каприз? По този начин пречките за преместване са намалени с цялата тежест на поземлената собственост, свободата на преместване и заселването стават също така добре законна действителност.